

Dato: 31.05.2024

Tema: Er vi klare for den store dagen?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ. وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ.
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
يُنَسِّسُ الْعَبْدُ عَبْدُ سَهْلٍ وَلَهَا وَنَسِيَ الْمَقَابِرَ وَالْبِلَى...

Mine ærede brødre!

Vi forbruker raskt vår livsformue, som er vår Herres største tillit. Denne formuen, som telles med våre åndedrag, smelter sammen med hvert blad som faller fra kalenderen og bringer oss nærmere den dagen da vi skal gjort rede for det vi har gjort. Vår Herre informerer oss i Koranen om at vi er ansvarlige vesener, at vi ikke blir etterlatt uten tilsyn, og at vi vil bli vekket til live igjen etter døden og stilt til ansvar.¹ I hadithen jeg leste om behovet for at den troende skal leve med denne bevisstheten, minner vår profet (saw) oss på følgende måte: **“Hvor ulykkelig er ikke den tjeneren som glemmer døden og livet etter døden ved å henfalle til tankeløshet!”**²

Mine ærede brødre!

Den som tror på Allah og det hinsidige livet, adlyder sin Herre helhjertet og følger Allahs sendebuds eksempel, forlater ikke sannferdigheten, begår ikke urettferdighet, undertrykker ikke og tyr ikke til vold. Han/hun vil aldri skade noen levende skapning med vilje. Han/hun skader ikke sin bror selv med tungen. Den som tror på Allah og det hinsidige livet, vil ta seg av de foreldreløse, de fattige og de nødlidende. Han/hun kjenner de fattiges, de nødlidendes og de bedrøvedes situasjon. Han er der for de som er ensomme og er et hjelpemiddel for de hjelpeløse. Han unngår avguddyrkelse og synd like mye som han unngår å falle i ilden.

Mine kjære brødre!

Vår Allmektige Herre beordrer følgende i et vers i den hellige Koranen: **“O de troende! Frykt Allah, og la hver sjel se til det den har sendt ut for morgendagen.”**³ Vi beveger oss alle mot dommedag, da vi vil bli belønnet fullt ut for det vi har gjort. Alle gleder, lidenskaper, ambisjoner, nag, hat og kamper i det midlertidige verdenslivet vil ta slutt når vi trekker pusten for siste gang. Så la oss stille oss selv følgende spørsmål: Hvor stor plass inntar vårt liv i det hinsidige, der den absolutte rettferdighet vil bli virkeliggjort med stadiene regnskap, balanse, helvete og himmel, i strømmen av vårt verdensliv? Hvor mye selvrefleksjon kan vi gjøre om synd og gode gjerninger, godt og ondt? Eller er det det stadig økende livspresset som får oss til å glemme alt dette? Men vi skal vite at vår Herre ikke lar noe godt eller ondt forbli ugjengitt. Dette faktum blir vi informert om i verset jeg leste i begynnelsen av prekenen vår, og som lyder som følger: **“Da skal enhver som har gjort et snøfnugg av godt, få se det! Og enhver som har gjort et snøfnugg av ondskap, skal se det.”**⁴

Måtte Allah gjøre oss til en av sine tjenere som er forberedt på tiden etter døden, og som lett kan redegjøre for den.

[1] Mū'minūn, 23/115; Kiyâmet, 75/36, 40.

[2] Tirmizî, Sifatü'l-kiyâme, 17.

[3] Haşr, 59/18.

[4] Zilzâl, 99/7-8.

Norge Diyanet Khutba Kommissjon